

**Mál nr. 150/2025****Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Heiti váttryggingar: Hestatrygging.****Gildissvið váttryggingar.****Gögn.**

1. Málskot móttakið 2. maí 2025, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 3. júní 2025, ásamt fylgiskjölum.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 20. júní 2025, ásamt fylgiskjölum.
4. Viðbótarathugasemdir V, dags. 25. júní 2025.

**Málsatvik.**

Í málskoti og málgögnum kemur fram að hestur í eigu M slasaðist í mars 2024 við það að hann var sleginn af öðrum hesti. Strax í upphafi voru batahorfur óvissar en dýralæknir ákvað að láta reyna á lækni meðferð. Samkvæmt ráðleggingum hans átti hesturinn að fara í frí í 4-6 mánuði. M tilkynnti tjónið til V og fékk greiddar bætur vegna útlagðs sjúkrakostnaðar. Þrátt fyrir þá meðferð sem reynd var batnaði hestinum ekki og skv. vottorði dýralæknis, dags. 14. febrúar 2025, var hesturinn enn haltur er vottorðið var skrifað og jafnframt segir: „Greinilegt er að hesturinn er ekki hæfur sem reiðhestur, hvorki til léttrar reiðar né til afkasta. Ekki verður annað séð en að fella verði hestinn af dýraverndunar ástæðum.“ M tilkynnti þetta til V með tjónstilkynningu, dags. 14. mars 2025, og gerði kröfu um bætur úr líftryggingu hestsins. Af hálfu V hefur bótaskyldu verið hafnað með vísan til ákvæðis skilmála tryggingarinnar þar sem fram kemur að bætur greiðist ekki ef hestur deyr eða aflífa þarf hann vegna holti.

M hafnar því að aflífa þurfi hestinn vegna holti. Orsök þess að aflífa þurfi hestinn sé vegna dýraverndunarsjónarmiða í kjölfar slyssins í mars 2024. Máli sínu til stuðnings vísar M til úrskurða nefndarinnar í málum nr. 518/2012 og 297/2023.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að V telji gögn málsins bera með sér að umrætt tilvik falli undir undanþágúákvæði b-liðar 6. gr. skilmála váttryggingarinnar þar sem holti er undanskilið. Ekki verði annað ráðið af gögnum málsins en að aflífa þurfi hestinn vegna holti. Slík tilvik falli utan við bótaskvið skilmála váttryggingarinnar, jafnvel þótt sýnt væri fram á að tafarlaust aflífun hafi verið ráðlögð af dýralækni þar sem lækni meðferð bryti í bága við dýraverndunarsjónarmið. Hafnar V því einnig að mál nefndarinnar sem M vísar til í málskoti hafi fordæmisgildi í þessu máli.

Í viðbótarathugasemdum sínum bendir M á að samkvæmt upplýsingaskjali um umprætta váttryggingu á heimasíðu V komi fram að líftryggingin greiði bætur annars vegar ef hestur deyr af völdum slyss eða sjúkdóms og hins vegar ef aflífa þurfi hest vegna veikinda eða slysa að ráði dýralæknis. Tiltekið er þó að upptalningin sé ekki tæmandi. Mátti M sem almennur neytandi gera ráð fyrir að þau atriði sem talin eru upp á upplýsingaskjalinu séu nákvæm og rétt, sbr. t.a.m. 1. mgr. 36. gr. b laga nr. 7/1936 um samningsgerð, umboð og ógilda löggerninga. Allan vafa ber að túlka neytanda í hag en mikið ójafnræði sé á samningsaðilum og hagsmunir M miklir. Til viðbótar hvíli víðtæk skylda til upplýsingagjafar til að veita M nægar upplýsingar þannig að hann geti tekið upplýsta ákvörðun um váttryggingaþörf sína. Þá áréttar M að af gögnum málsins megji ekki ráða að nokkurt efnislegt mat hafi farið fram af hálfu V vegna málsins. Í ljósi eðlis málsins og þeirra hagsmuna sem undir séu fyrir M hafi hann ekki þorað öðru en að halda hestinum á lífi þar til niðurstaða fengist í málið. Fordæmi séu fyrir því að váttryggingafélag hafi krafist þess að dýra læknir á vegum félagsins framkvæmi sjálfstæða rannsókn á slösuðum hesti áður en til greiðslu bóta kom. Muni M skila inn staðfestingu á aflífun áður en bætur yrðu greiddar. Að lokum áréttar M vísan sína til fyrri úrskurða nefndarinnar.

Í viðbótarathugasemdum sínum hafnar V því að upplýsingarnar sem fram komi á umræddu upplýsingaskjali feli í sér skuldbindandi loford eða sé ígildi samningsákvæða. Einnig hafnar V því að einhver óskýrleiki hafi verið fólgin í orðalagi skjalsins sem verði að skýra M í hag. Bendir V sérstaklega á að skilmálar séu aðgengilegir á vefsíðu V. M gat ekki dulist miðað við orðalag upplýsingaskjalsins að upptalningin væri ekki tæmandi og var M því í lófa lagið að kynna sér skilmála váttryggingarinnar nánar. Þá komi fram í viðbótarathugasemdum M að hesturinn hafi ekki verið

aflífaður, það sé því ljóst að skilyrði skilmála um tafarlausa aflífun sé ekki uppfyllt. Frá því dýralæknir ritaði vottorðið séu liðnir rúmlega fjórir mánuðir. Því sé ljóst að sá tími hljóti að falla utan við hugtakið „tafarlaust“.

#### Álit.

Í málinu er ágreiningur um hvort atvik vegna hests í eigu M falli undir gildissvið líftryggingar skv. 5. gr. skilmála hestatryggingar V eða hvort þau séu undanskilin skv. b-lið 6. gr. Samkvæmt a-lið 5. gr. greiðir félagið bætur ef hinn vátryggði hestur deyr af völdum sjúkdóms eða slyss. Í b-lið ákvæðisins segir að greiðsluskylda sé einnig fyrir hendi ef hestur er svo sjúkur eða slasaður að tafarlaus aflífun er ráðlögð af dýralækni, enda bryti læknismeðferð í bága við dýraverndunarsjónarmið. Ljóst er að hestur M slasaðist í mars 2024 og var þá strax ljóst að batahorfur voru óvissar. Samkvæmt ráðleggingum dýralæknis var ákveðið að láta reyna á læknismeðferð og gefa hestinum 4–6 mánaða frí. Meðferð bar þó ekki árangur og í febrúar 2025 gaf dýralæknir út vottorð þess efnis að hesturinn væri ekki hæfur sem reiðhestur og að fella þyrfti hann af dýraverndunarástæðum. Af hálfu V hefur bótaskyldu verið hafnað á grundvelli b-liðar 6. gr. skilmála, þar sem fram kemur að bætur greiðist ekki ef hesturinn deyr eða aflífa þarf hann vegna helti. Um er að ræða hlutræna ábyrgðartakmörkun sem felur í sér að bótaréttur fellur niður ef dánarorsökin er helti, óháð því hvort orsök helti sé slys eða sjúkdómur. Af gögnum málsins verður ráðið að helti var viðvarandi einkenni hestsins allt frá slysinu og þegar ákvörðun um aflífun var tekin. Verður því að fallast á með V að um sé að ræða tilvik sem fellur undir undanþáguákvæði b-liðar 6. gr. skilmála tryggingarinnar. Þá verður að líta til þess að í 5. gr. skilmálanna er kveðið á um „tafarlausa“ aflífun að ráðleggingu dýralæknis. Ljóst er að aflífun hestsins hefur enn ekki farið fram. Að lokum verður að mati nefndarinnar ekki séð að upplýsingaskjal vátryggingarinnar hafi falið í sér skuldbindandi loforð eða verið í ósamræmi við 10. gr. laga um vátryggingasamninga. Þó ber vátryggingafélagi að gæta þess að staðlað upplýsingaskjal sé nákvæmt og ekki villandi, sbr. e-lið 2. mgr. 10. gr., en í þessu máli lágu skilmálar vátryggingarinnar jafnframt fyrir í heild sinni og voru aðgengilegir M við samningsgerð. Að öllu framangreindu virtu er það niðurstaða nefndarinnar að M eigi ekki rétt á bótum úr líftryggingu hestsins hjá V.

#### Niðurstaða.

M á ekki rétt á líftryggingabótum úr hestatryggingu hjá V.

Reykjavík, 12. ágúst 2025.  
rafrænt undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir